

videlser af Havneanlæg har været til Behandling i et Udvalg, og som det fremgaar af den Betænkning, der foreligger her paa Tingets Bord, er der i Udvalget opnaaet Enighed om en af den højtærede Minister foreslaaet Ændring, som forandrer Lovforslagets § 1. Som Forslaget var forelagt, lød § 1 saaledes: „Til Udvidelser af eller Forandringer ved de under Tilsyn af Ministeren for offentlige Arbejder staaende Havne kan der af vedkommende Havnebestyrelse med dertil af Ministeren given Tilladelse fordres de til saadanne Arbejders Iværksættelse fornødne Grundafstaaelser m. m.“ Baade ved Sagens første Behandling og siden i Udvalget har der været rejst Tvivl, om man i det hele taget skulde give en saadan almindelig Bemyndigelse for Ministeren, eller om man ikke skulde foretrække, hvad man, saa vidt jeg husker, her i Landstinget ved lignende Lejligheder har gjort sig til Tolk for, i hvert enkelt Tilfælde at give en særlig Lov. Men efter at vi hayde forhandlet en Del om det i Udvalget, blev der af Ministeren stillet et Ændringsforslag til § 1, hvorved de Arbejder, der kan medføre Ekspropriation, bliver mere specificeret, saaledes at man nogenlunde kan overse Nytten og Nødvendigheden deraf. Der henvises i Betænkningen til Lov Nr. 166 af 18. December 1897 om Grundafstaaelse ved Udvidelser af private Jernbaner, hvor de Arbejder, der kan medføre Ekspropriation, er specificerede. Med den Ændring, som af Ministeren er foreslaaet i § 1, har Udvalget ment at kunne tiltræde Lovforslaget, idet Udvalget siger: „Naar Lovforslaget affattes paa denne Maade, finder Udvalget at kunne anbefale, at Sagen fremmes, navnlig da det er oplyst og yderligere bekræftes ved det som Bilag 2 vedføjede Andragende fra Grenaa Fiskeriforening, at der er Trang til en snarlig Ordning af Forholdene ved Grenaa Havn“.

Der har baade ved Lovforslagets første Behandling og i Udvalget været talt en Del om, at vor Ekspropriationslovgivning i høj Grad trænger til en grundig Revision, og der anføres i Betænkningen, at det bedste Bevis derfor er maaske det foreliggende Lovforslag, idet det henviser til en Forordning af 1845 om Udvidelse af Kirkegaarde. Man kan jo egentlig godt

forstaa, at naar man skal ty til en Lovbestemmelse fra 1845 om Udvidelse af Kirkegaarde i Anledning af Udvidelser af bestaaende Havneanlæg i 1916, saa kan vore Lovbestemmelser om Ekspropriation egentlig ikke siges at være særlig tidsvarende. Ogsaa ved Loven af 5. Marts 1845 om Grundafstaaelse til Jernbaner viser det sig, at vore Lovbestemmelser om Ekspropriation er — man kan vel nok sige i høj Grad — forældede. Men man har jo været klar over, som det for øvrigt ogsaa blev udtalt ved første Behandling, at hvis man skulde vente med dette Lovforslag, til man kunde faa disse Forhold ordnet i nogenlunde Overensstemmelse med Nutidens Krav, vilde der gaa alt for lang Tid, og det har ikke været Meningen fra nogen Side indenfor Udvalget, at der til det foreliggende Lovforslag skulde knyttes en Bestemmelse derom. Men de Udtalelser, som den højtærede Minister fremkom med ved første Behandling, maa forstaaes saaledes — vi har i alt Fald forstaaet dem saaledes i Udvalget, og vi kan maaske faa vor Forstaaelse af dem bekræftet her i Dag —, at Spørgsmaalet om vor Ekspropriationslovgivning vil blive taget op til Undersøgelse i dets Helhed. Der er f. Eks. Bestemmelserne om Appelfristen for Overtaksation. Der er delte Meninger om dette Spørgsmaal ogsaa indenfor Udvalget. Der er her optrykt som Bilag 1 en Skrivelse angaaende Udvidelsen af Havnen ved Skagen. Jeg har talt med en Mand fra Skagen, som har deltaget i den vedkommende Ekspropriationsforretning, og det viser sig, at naar Ekspropriationen skal foretages efter Reglerne i Forordningen om Jords Afstaaelse til Kirkegaarde, kan Forholdet arte sig saaledes, at den vedkommende Lodsejer — og altsaa ogsaa Lodsejere andetsteds — kan sinke en saadan Forretnings Fremme i ganske urimelig lang Tid. Et Spørgsmaal, der ogsaa har været nævnt, er Tilkaldelsen af særlig sagkyndige. Efter min Opfattelse vil Tilkaldelsen af sagkyndige være nødvendig ved adskillige Lejligheder, naar det drejer sig om Ekspropriationsforretninger til Udvidelse af Havneanlæg, medens en saadan Foranstaltning ikke i den Grad kan antages at være nødvendig ved Udvidelsen af Kirkegaarde. Men ogsaa de herhen